

Perekond Linden

147. hooaeg

JOHN BOYNTON PRIESTLEY

Perekond Linden

(THE LINDEN TREE, 1947)

DRAAMA KAHES OSAS

TÖLGE INGLISE KEELEST LIISI EREPUU

LAVASTAJA PEETER RAUDSEPP

KUNSTNIK LILJA BLUMENFELD

VALGUSKUJUNDAJA IMBI MÄLK

VIDEOKUNSTNIK JANEK SAVOLAINEN

MUUSIKALINE KUJUNDAJA ARDO RAN VARRES

TRUPP TÄNAB ENE-REET SOOVIKUT ASJATUNDLIKU ABI EEST
AUTORI ESITUSÕIGUSI VAHENDANUD EESTI TEATRI AGENTUUR

ESIETENDUS 1. OKTOBRIL 2016 VÄIKESES MAJAS

OSADES

PROFESSOR ROBERT LINDEN HANNES KALJUJÄRV

ISABEL LINDEN, TEMA NAINE KÜLLIKI SALDRE

REX LINDEN, TEMA POEG KAROL KUNTSEL

DR JEAN LINDEN, TEMA VANIM TÛTAR MARIKA BARBANŠTŠIKOVA

MARION DE SAINT VAURY, TEMA KESKMINE TÛTAR PIRET LAURIMAA

DINAH LINDEN, TEMA NOORIM TÛTAR LINDA KOLDE

ALFRED LOCKHART, ÜLIKOOLI SEKRETÄR JÛRI LUMISTE

EDITH WESTMORE, ÜLIÕPILANE MARIAN HEINAT

BERNARD FAWCETT, ÜLIÕPILANE KARL LAUMETS

PR COTTON, MAJAPIDAJANNA MERLE JÄÄGER

EDWARD ELGARI TŠELLOKONTSERDI FRAGMENTI ON SISSE MÄNGINUD HANNA ANETT PEIEL

ETENDUST JUHIB MEELIS HANSING

TEGEVUS TOIMUB PROFESSOR LINDENI KABINETIS BURMANLEY PROVINTSILINNAKESES

1947. AASTA VARAKEVADEL.

ESIMENE VAATUS

REEDE

ESIMENE PILT HILINE PÄRASTLÕUNA

TEINE PILT KAKS TUNDI HILJEM

TEINE VAATUS

LAUPÄEV

ESIMENE PILT PÄRASTLÕUNA

TEINE PILT ÕHTU, MITU TUNDI HILJEM

J. P. MITCHELLILE

Mu kallis Mitch, ma loodan, et sa võtad vastu – koos minu südamlike tervitustega – selle pühenduse. Algusest peale ilmutasid sa näidendi vastu elavat huvi ning see viis meid pärast peaaegu kümneaastast pausi, mil tundus, et me ei hakka enam kunagi koos teatris töötama, kõige rõõmsamatel asjaoludel taas tagasi Duchessi teatrisse. Näha sind jälle tüüri juures – koos sõpradega Westminsteri pundist ning preili Sybili ja Sir Lewis Cassoniga, kes mängivad nii haaravalt, – see on õnn, mida ma peaaegu ei lootnudki enam kogeda. Kui sellel näidendil on üldse mingit kunstiväärtust, siis sündis see asjaolude sunnil. Ühes Billinghami viledas majas, kus oli parasjagu karjuv puudus küttematerjalist, tabas mind suurim lumesadu, mida Wighti saar on viimase sajandi jooksul näinud. Selle äärmiselt karmi veebruarikuu vangina ma söin, tegin tööd ja magasin ühes tillukeses toas ja seal sündiski „Perekond Linden“. Ja selle kümne päeva jooksul, mil ma näidendi kallal töötasin, olid nad peaaegu et minu ainukesed kaaslased ning inimesed, keda ma paistsin kõige paremini tundvat. Ja siis – milline õnn! – olin ma tagasi sinu juures, tagasi teiste juures, tagasi Duchessis ja kõik sujus imehästi. Nii et palun võta vastu see tükk meie sõpruse kinnituseks ja austusavalduseks sinu teatriarmastusele.

Alati sinu,
J. B. P.

JOHN BOUYNTON PRIESTLEY

13. SEPT 1894 – 14. AUG 1984

Tulevane kirjandusklassik sündis Yorkshire´i krahvkonna Bradfordi provintsilinnas kooliõpetaja perekonnas. Oma „madalavõitu“ päritolust (Bradfordi elanike hulgas domineerisid kohaliku sõe-kaevanduse töölised) ei teinud ta kunagi saladust, vaid pigem rõhutas seda: „Ma olen üles kasvanud koos proletariaadiga ühes meie riigi kõige nõrgemas piirkonnas.“

Esimese maailmasõja puhkedes läks vabatahtlikuna rindele. Tema rikkalikust kirjanduslikust pärandist (romaanid, näidendid, esseed, lasteraamatud) ei leia me otseseid kajastusi lahinguväljadelt. Teada on vaid, et ta kirjutas rindel olles luuletusi, kuid avalikkusega neid ei jaganud. Pärast sõda võimaldas endistele sõjaväelastele eraldatav toetusraha astuda Cambridge´i ülikooli, kus õppis inglise kirjandust, ajalugu ja politoloogiat.

Loomingulist tegevust alustas ajakirjaniku ja kirjanduskriitikuna, aastal 1924 ilmus kogumik „Figures in Modern Literature“. Laiema tuntuse tõid kaks romaani, rändnäitlejate elust rääkiv „Head kaaslased“ (*The Good Company*, 1929) ning tööliste röömutut elu vaatlev „Ingli tänav“ (*Angel Pavement*, 1930). Priestley järgnev proosalooming on valdavalt satiirilist laadi, pilades peenelt bürokraatiat ja kivistunud mõttemalle.

Kirjaniku esimeseks loominguliseks kokkupuuteks teatriga oli esikromaan põhjal valminud teatri-lavastus, mis pälvis igati soodsa vastukaja. Ent tema 1932. aastal valminud esimene originaalnäidend „Ohtlik pööre“ (*Dangerous Corner*), suletud ruumis toimuv psühholoogiline detektiivlugu, saavutas hoobilt sellise menu, et siitpeale otsustaski Priestley liikuda proosast dramaturgiasse. Lisaks asutas ta ka oma teatri ja tegutses seal ise näitlejana. Tema tähelepanu teatriautorina mängis kaasa inglise näitekirjanduse hetkeseis, sest Priestley mõtteline eelkäija William Somerset Maugham oli just teatanud oma karjääri lõpetamisest. Priestley jätkaski osalt Maugham´i stiilis osavalt komponeeritud, põnevale intriigile üles ehitatud salonglike konversatsioonidraamade kirjutamist, teisalt pani ennast maksma suveräänse ja isikupärase intellektuaalina, kes viis edasi George Bernard Shaw ideedraama traditsiooni. Eriti iseloomuliku joonena torkab silma Priestley müstiliste ja ebamaiste elementide lembus.

Nii et esegi kui väliselt jäävad tema lavateosed realismi piiresse, tajume tema Inglise keskklassi eluolu valgustavates salongidraamadest mingi kõrgema, tegelasteülese jõu olemasolu, kes suunab kõike toimuvat vastavalt oma plaanidele. Kuna Priestley ei varja suuremat oma „vanamoodsaid väärtusi“ (ausus, töökus, hoolivus, otsekoheus jne) põlistava moralisti hoiakut, võime tema näidendeid nimetada ka muinas- või mõistujuttudeks täiskasvanuile. Kuigi Priestley ei määratlenud end sotsialistina, on sotsiaalse ebavõrdsuse ja sotsiaalse vastutuse teemad tema loomingus teravalt esil.

Tema enam kui neljakümnest näidendist - millest 16 tõi Priestley ise ka lavale – on kõige tuntum ja tänaseni edukalt mängitav 1945. aastal valminud „Inspektor tuleb“ (*An Inspector Calls*; laval olnud mitmete erinevate pealkirjade all). Taaskord suletud ruumi, Inglise keskklassi võõrastetuppa viiv näitemäng ühendab endas kriminaalse müsteeriumi ja ühiskondlikel valupunktidel mängiva hoiatusdraama. Ent teose igikestvuse peamine põhjus on küllap tema mitmetähenduslikkus. Jällegi tuleb meelde tuletada tollesama nimetu Kõrgema Jõu kohalolekut, kes/mis korduvalt tegelaste valikuid suunab-keelab ja kes paistab omavat kontrolli nii mineviku, oleviku kui ka tuleviku sündmuste osas. Märkimist väärib, et selle näidendi maailmaesietendus toimus mitte autori kodumaal, vaid Nõukogude Liidus, Moskva Kammerteatris, lavastajaks Aleksander Tairov. Üldse oligi Priestley üks väheseid „soovitavaid“ kaasaegseid Lääne näitekirjanikke 1950ndate Nõukogude Liidus, loomulikult põhjusel, et sobis suurepäraselt peegeldama „kiskjaliku“ kapitalismi ebainimlikkust.

Olles põhijoontelt realist ja jätkates inglise kirjanduse 19. sajandi realistliku proosa ja draama traditsioone, on teda nimetatud ka 20. sajandi briti kirjanduse parimaks lugudevõetjaks. Samas on Priestley olnud alati mõõdukalt avatud ka eksperimentaalsematele kunstivooludele ning lasknud end mõjutada otsingutest loodusteaduste, filosoofia ja esteetika alal. Mitmes tema näidendis, eriti peresaagas „Aeg ja perekond Conway“ (*Time and the Conways*) ning „Ma olen siin varem olnud“ (*I Have Been Here Before*; mõlemad valminud 1937), leiame peegeldusi John William Dunne´i raamatust „Eksperiment ajaga“ (1927), mille juhtmõtteks on, et aeg kulgeb lineaarselt vaid inimese ettekujutuses, tegelikult eksisteerivad minevik, olevik ja tulevik samaaegselt.

Priestley avatust kõigele uuele peaks kinnitama ka tema sümpaatia uute meediumide, raadio ja televisiooni suhtes. Just tema sule all valmisid Inglismaal esimesed spetsiaalselt televisioonile kirjutatud näidendid, samuti on tema tekstid olnud läbi aegade menukad kuuldemängudena. Kõige suurema tuntuseni „meediastaarina“ jõudis ta 1940. aastal, kui Teise maailmasõja aegne BBC paiskas eetrise tema väga kuulatavaks osunud entusiastlikke raadiopöördumisi, kus ta kutsus kaasmaalasi trotsima taevast langevaid pomme, koguma meelekindlust ja valmistuma suuremateks sotsiaalseteks muutusteks. Ühel hetkel oli tema esinemiste ideoloogia kaldunud aga Inglise valitsuse arvates liigsesse vasakpoolsusse ja ta sai eetrikelu.

1950ndad olid Priestley jaoks ühiskondlikus kontekstis illusioonide purunemise aastad, sest kirjanik lootis 1945.aastal esmakordselt võimule tulnud leiboristide valitsuselt radikaalsemaid reforme. Ometi jäi Priestley oma kirjutistega aktiivselt avalikkuses osalema, näiteks protesteeris ta korduvalt tuumahävituse relvade kasutuselevõtu üle.

Tema looming hõlmab üle saja viiekümne nimetuse. Eraldi tasub mainida ka Priestley kirjandusteaduslikke uurimusi, millest mahukamad (*The English Novel*, 1927; *Literature and Western Man*, 1960) kuuluvad briti kirjandusuurimuse kesksesse kaanonisse. Kirja panemata jäi põhjalikum autobiograafia, kuid oma vaateid kirjandusele jagas Priestley teoses „Vabastatud marginaal“ (*Margin Released*, 1962).

Priestley suri 1984. aastal. Tema tuhk on maetud Yorkshire'i krahvkonnas asuva Hubberholmi külakiriku aeda.

J. B. PRIESTLEY NÄIDENDID EESTI TEATRITES

1946 Inspektor tuli, Vanemuine

1946 Inspektor tuli, Draamateater

1946 Inspektor tuli, Rakvere Teater

1971 Varandus, Rakvere Teater

1973 Ohtlik pööre, Raadioteater

1988 Greenfingersi saladus, Ugala

1988 Kolmas vaatus (Jenny Villiers), Vanemuise stuudio

1991 Ma olen siin varem olnud, Vanemuine

1997 Inspektor tuleb, Draamateater

2011 Aeg ja perekond Conway, Tallinna Linnateater

2014 Nad tulid linna, Alle-Saija teatristuudio

J. B. PRIESTLEY TEOSD EESTI KEELES

1945 Ta tuli

1947 Päevavalgus laupäeval

1967 Võlurid

1969 Sir Michael ja sir George

"INSPEKTOR TULI", VANEMUINE, 1946.

SYBIL - ELSA RATASSEPP, ARTHUR BIRLING - ALEKSANDER MÄLTON,

ERIC BIRLING - ENN VALDRE

FOTO: VANEMUISE ARHIIV

"KOLMAS VAATUS", VANEMUISE STUUDIO, 1988.

VASAKULT: ANNE TÜRNPÜ, KAJA KUPP (SOIEVA), LIINA OLMARU,
MAARE-MAARIKA HEINSOO, MERLE PUNG (ANTSON)

FOTO: PEETER LAURITS

“MAASTIK IKAROSE LANGEMISEGA”, PIETER BRUEGHEL VANEM, 1568

KOMMENTAARIKS MÕNINGATE NÄIDENDIS MAINITAVATE ISIKU- JA KOHANIMEDE KOHTA

Edward Elgar (1857-1934), briti helilooja, esindab hilise romantismi ajastut. Muusikuna iseõppija, kes oskas mängida mitmeid pille. 16-aastaselt hakkas ise andma klaveri- ja viiulitunde. Edu saavutas 1899. aastal „Enigma variatsioonidega“. Tema orkestriteosed „Kontsert tšellole“ ning „Viulikontsert“ esitavad keelpillimängijatele väga tõsiseid tehnilisi nõudmisi. Elgari „Marss“ on saanud tänaseks brittide teiseks, mitteametlikuks hümniks. Pärast oma abikaasa surma 1920. aastal enam märkimisväärsed teosed ei loonud. Viimane, 3. sümfonia jäi lõpetamata.

Arthur David Waley (1889-1966) oli inglise orientalist ja sinoloog. Laiema tuntuse saavutas 20. saj alguses tehtud jaapani ja hiina luule tõlgetega inglise keelde.

Pablo Casals (1876-1973), kataloonia päritolu hispaania tšellist ja dirigent, üks maailma suurimaid tšelliste läbi aegade. Teada on, et ka noorel Priestleyl õnnestus korduvalt tema esinemisi nautida.

Pieter Bruegel vanem (1527-1569), hollandi maalikunstnik. Oma maalide kaudu kandis Bruegel renessansiaja idealiseeritud inimesekujutuse üle talurahvale, keda kujutas nii nende raske töö kui ka lõbustuste juures. Bruegel oli oma aja kõige originaalsem ja mõjuvõimsam maalikunstnik, kelle poeetilisel realistlikud maastikud avaldasid veel kaua mõju Flandria ja Madalmaade kunstile. 1564. aastal sündis tema poeg Pieter, 1568. aastal teine poeg Jan, neist mõlematest said samuti maalikunstnikud.

Charles de Gaulle (1890-1970), prantsuse sõjaväelane ja riigimees. Oli terve elu pühendunud katoliiklane. Paistis silma 1940. aastal vabastuslahingutes Saksamaa vastu. Ajal, mil Prantsusmaa oli sakslaste poolt okupeeritud, juhtis Inglismaalt vabastusliikumist, rajas vastupanuorganisatsiooni Vaba Prantsusmaa. Pärast Prantsusmaa vabastamist 1944. aastal sai ajutise valitsuse juhiks. Oli Prantsusmaa president aastatel 1959-1969.

Burmanley-nimelist linna Inglismaal ei eksisteeri, tegemist on autori fiktsiooniga. Üsna tõenäoliselt on aga Priestley silme ees hoidnud oma sünnilinna Bradfordi.

INGLISMAA TEISE MAAILMASÕJA JÄREL

Teises maailmasõjas hukkus 60 000 Suurbritannia tsiviilisikut (pool neist Londoni massipommitamiste käigus), Briti relvajõud kaotasid 244 000 meest. Suurbritannia majanduse maht suurenes sõja jooksul üle 60%, tsiviiltarbimine aga kahanes aastatel 1939-43 kõigest 21% võrra, samal ajal kui sõjavarustuse tootmine oli maksimumis ja sõjakulutused moodustasid 50% rahvuslikust koguproduktist. Suurbritannia võlad olid sõja lõpus umbes 3, 5 miljardit naelsterlingit.

Rahvas sai tunda kitsikust, müügilt kadusid kõik luksuskaubad ja kehtestati ranged toidunormid, suurt puudust tunti ka rõivastest. Valitsuse poolt tarvitusele võetud abinõud - tööpäeva pikendamine, kogu kodu- ja välismaal leiduva kapitali ärakasutamine, elatustaseme alandamine, vähemviljakate põllumaade kasutuselevõtmine, harjumuspäraste kaupade asendamine aseainetega, naiste värbamine tööle ja relvajõududesse – siiski ei aidanud sel määral, kui Ameerika Ühendriikidest tulev välisabi.

1945. aastal ametisse astunud leiboristide valitsus ei too kaasa sotsiaalset revolutsiooni, kuid teeb siiski mitmeid olulisi reforme: käivitatakse riigi subsideeritud sotsiaal- ja tervishoiusüsteem ning elamuehitusprogramm, likvideeritakse kapisüsteem riigiteenistuses. Toimub ka ulatuslik haridusreform, rajatakse uusi ülikoole, samuti avanevad ülikoolide ukseid nüüdsest ka alamklassidele (seni pärines vaid 7% Oxfordi ja Cambridge´i tudengitest töölisklassi hulgast). Edeneb ka naisliikumine, kuigi naiste palk moodustab endiselt vaid 55% meestele makstavast palgast.

Pärast sõda alanud Euroopa riikide ulatusliku dekolonialiseerimise tuules iseseisvus ka enamik Briti impeeriumi kolooniaid. 1947. aastal saab iseseisvuse Briti impeeriumi „kroonijuveeliks“ nimetatud India.

Allikad: John Keegan, „Teine Maailmasõda“, 1989

Victor Sebestyen, „1946: tänapäeva maailma vormimine“, 2014

See sõda ei sarnane eelmisega, mis puutub sümbolitesse ja tsiviilisikutesse. Tuleb mõista, et maailm on suremas, et vanad väärtused, vanad eelarvamused ning vanad võimubaasid ja eesõigused on kadumas.

Edward R.Murrow (1908-1965), ameerika ajakirjanik, võitis tuntuks oma raadioesinemistega Teise maailmasõja päevil

Paljud arvavad – ja täiesti põhjendamatult, – et ainult üht laadi teater, ainult üks kirjutamisviis, ainult üks režiiline lähenemine, ainult üks näitlejamängustiil võib olla tõelise teatri tunnuseks, ning kõik ülejäänud osutuvad mõttetuiks. Meil võivad olla oma isiklikud sümpaatiad, kuid me ei tohi neile omistada liiga suuri tähendusi.

Mistahes näitemäng põhineb tinglikkusel. Mõned draamakirjandusele omased tinglikkused on ehk meile meelepärased, teised suudavad meid ärritada, mõned neist võivad süvendada ja rõhutada meie tundeid, teised seovad ja seeläbi hägustavad erinevaid elemente. Meil on õigus oma arvamuse eest seista, vaimustuda, kaitsta seda, mis meile meeldib, aga me ei saa iialgi öelda, et ainult üks suund kunstis võib inimesi rahuldada.

Näiteks praegu on alanud lepitamatu sõda niinimetatud realistliku ning naturalistliku traditsiooni vastu; noored inimesed teatavad meile, et aitab juba sellest igavast realismist, kõik laval toimuv peab vaatajale pidevalt meenutama, et ta viibib teatris. Kuid kõik need mässajad, kelle vastu ma tunnen teatavat sümpaatiat, kuna ma isegi armastan uudsust ja eksperimente, kirjutavad ja räägivad jama, kuna nad – viimane kui üks neist – ei taipa, et nad on vahetanud kõigest ühe teatraalse tinglikkuse teise vastu. Veel enamgi. Oma eksituses lähevad nad niikaugele, et deklareerivad, nagu realistlikus või naturalistlikus teatris ei tajuks vaatajad üldse, et nad viibivad teatris. See on täielik jama!

J.B.Priestley, esseest „The Art of The Dramatist“ (1957)

DOKTOR GÖRTLER: Midagi ei saa niisama katkestada, niisama lihtsalt ei ole võimalik põgeneda. Rahu ja ekstaasi ei saa kraanist keerata nagu kuuma ja külma vett./---/ Elu on põhjalikult läbi imunud meie tunnetest, kujutlusvõimest ja tahtest. Lõppude lõpuks peab terve universum reageerima igale meiepoolsele tõsisele pingutusele. Me kõik elame muinasjutus, mille me ise enese jaoks loome. /---/ Me liigume mööda spiraali. See ei ole iga kord täpselt ühesugune reis hällist hauani. Teinekord on erinevused väikesed, teinekord on need väga olulised. Iga kord peame me ette võtma ühe ja sama teekonna, aga teel olles saame me seiklusi valida.

J.B.Priestley, „Ma olen siin varem olnud“

“MA OLEN SIIN VAREM OLNUD”, 1991.

DOKTOR GÖRTLER – HEIKKI HARAVEE, SAM SHIPLEY – AO PEEP

FOTO: ÜLO LAUMETS

Teatrijuht Toomas Peterson

Draamajuht Tiit Palu

Muusikajuht Paul Mägi

Balletijuht Mare Tommingas

Lavastusala juht Rait Randoja

Lavatehniline meeskond Rello Lääts, Kaupo Jalas,
Taivo Pöder, Tanel Pärn, Jüri Urbel, Urmas Poom

Dekoratsiooniala Marika Raudam, Mait Sarap, Ain Austa, Innari Toome, Andres Lindok,
Terje Kiho, Leenamari Pirn, Katrin Nigumann, Sirje Kolpakova, Aleksandr Karzubov, Indrek
Ots, Eino Reinapu, Mart Raja, Armin Luik, Tarvo Vassil

Grimmiala Anne-Ly Soo, Mare Kuul, Kairi Laur

Kostüümiala Ivika Jõesaar, Irina Medvedeva, Ruth Rehme-Rähni, Külli Kukk, Edith Ütt, Olga
Vilgats, Riin Palumets, Ivi Vels, Heli Kruuse, Luule Luht, Tia Nuka, Kaire Arujõe, Valentina
Kalvik, Inkeri Orasmaa, Daisy Tiikoja, Elli Nöps, Anneli Vassar, Marit Reinmets, Juta Reben,
Mati Laas, Hillar Kaag, Malle Värno, Henn Laidvee

Riietusala Raina Varep, Kai Vahter

Rekvisiidiala Liina Martoja, Kaie Uustal, Kadri Kaur, Ave Liivamägi, Angelika Aun

Valgustusala Andres Sarv, Imbi Mälk, Maris Savik, Taivo Pöder

Heli- ja videoala Andres Tirmaste, Vladimir Holm, Toivo Tenno, Andreas Kangur

Kavalehe koostas Sven Karja, **teostas** Katrin Kelpman

Viimseni lihvitud liikumine...

 kinema

Innovation
that excites

UUS NISSAN PULSAR

UUS AUTO, UUS KOGEMUS. TÄIUSLIK KAASLANE.

UUS NISSAN PULSAR

See on nii seest kui väljast dünaamiline auto. Kõige ruumikam salong oma klassis ja palju uuenduslikku varustust teevad perega reisimise väga mugavaks. Vaikne ja kergesti manööverdatav Nissan PULSAR on sinu jaoks nagu loodud.

**NÜÜD EI TASU VÄHEMAGA LEPPIDA.
UUS NISSAN PULSAR PANEB SUL PULSI LÖÖMA.**

BRONEERI PROOVISÖIT JUBA TÄNA!

autospirit

Autospirit Tartu OÜ

Turu 47, Tartu
tel 734 1422
www.autospirit.ee

NISSANI OMANIK, LIITUGE
BOONUSPROGRAMMIGA!

YOU+ NISSAN

KASULIK SULLE JA SINU AUTOLE NISSAN.EE/YOU+

Piltidel on illustreeriv tähendus. Nissan Pulsari keskmine kütusekulu on 3,6 – 5,1 l/100 km, CO₂ emissioon 94 – 119 g/km.

ALTIA
EESTI

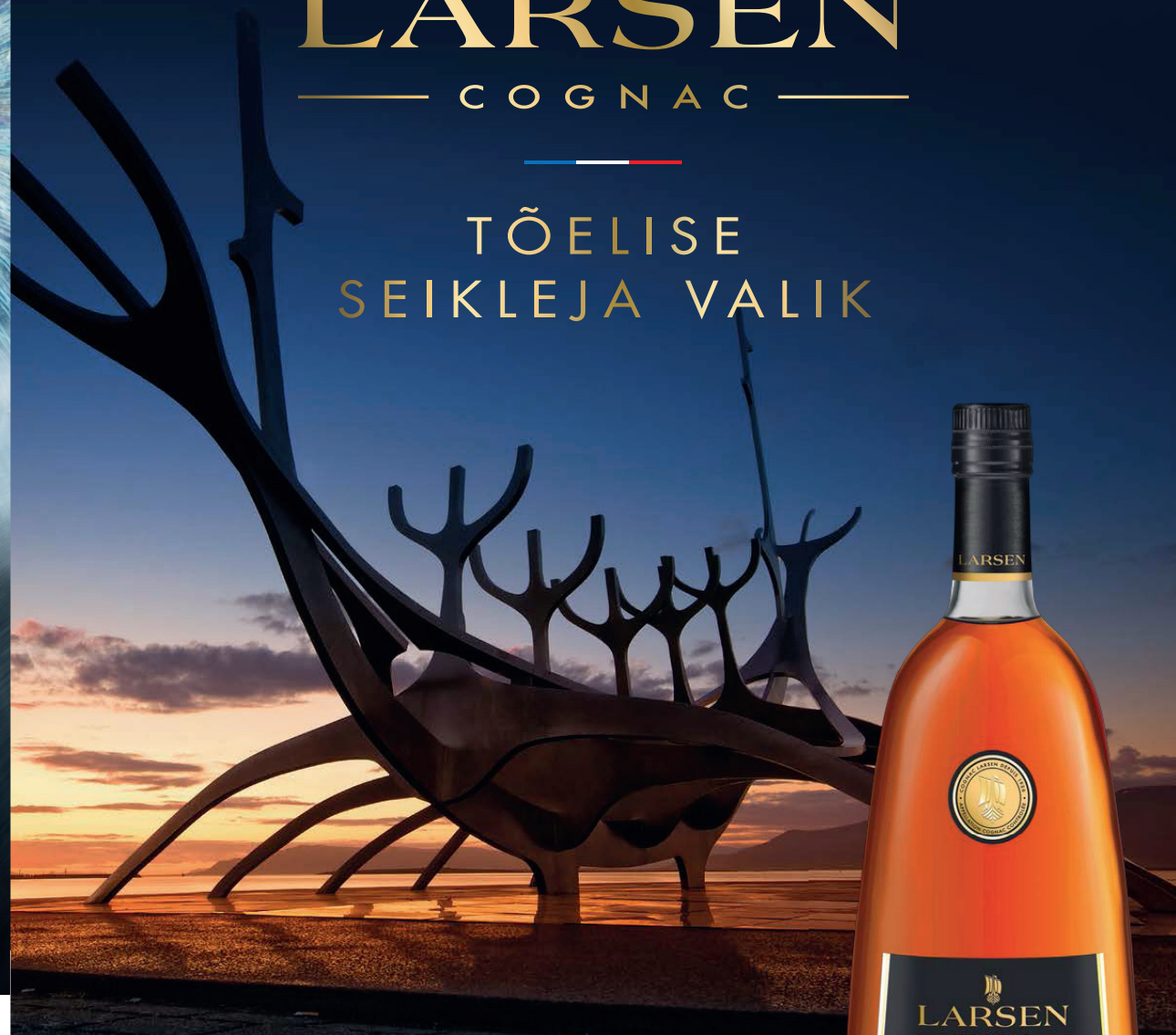
Eritähtsaks hetkeks

LARSEN

COGNAC

TÕELISE
SEIKLEJA VALIK

PRODUIT DE
FRANCE
www.cognac-larsen.fr

TÄHELEPANU! TEGEMIST ON ALKOHOLIGA. ALKOHOL VÕIB KAHJUSTADA TEIE TERVIST.

Tere tulemast Vanemuise teatrisse!

Uued hooajal 2016/2017

Põlenud mägi **Don Juan**

Mamma Mia! Laineid murdes

Tulleminek **Ninasarvik**

Hedda Gabler Suluseis

Mozart ja Salieri / Teatridirektor

Perekond Linden

Crossroads / Step Into the Light

Emakeelne kultuur on hindamatu väärtus.

30. detsembril 2006 asutasime Vanemuise Fondi, et hoida ja toetada Eesti teatrikunsti.
Lubame hea seista fondi käekäigu eest

Olga Aasav, Kalev Kase, Mart Avarmaa, Tartu linn

Vanemuise Fond on loodud teatri töötajate erialase arengu ja koolituse toetuseks.
Fondi on võimalik teha annetusi:

SA Tartu Kultuurkapital / SEB pank 10102052050006 / Sampo Pank 3344-08570002
Märksõna: VANEMUISE FOND

Vanemuise fond tänab:

Olga Aasavit, Andrus Ansipit, Mart Avarmaad,
Alar Kroodot, Kalev Kaset, Mati Kermast, Eero Timmermanni,
Tartu linna, Vanemuise advendikontserdil annetajaid.

Aasta toetaja

kinema

Aasta toetaja

LARSEN
COGNAC

Ametlik autopartner

NISSAN | **autospirit**

Ametlik hotellipartner Tartus

DORPAT
HOTELL

Ametlik hotellipartner Tartus

LONDON
HOTELL

Ametlik hotellipartner Tallinnas

park inn
Central Tallinn

Tartu
heade mõtete linn

GIGA

KUKU

Postimees

KULTUURIMINISTEERIUM

KULTUURIMINISTEERIUM

AITAN LAPSI

AS GIGA on Vanemuise Sümfooniaorkestri Kassitoome tasuta suvekontserdi peasponsor.

vanemuine.ee